

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) เป็นการใช้วิธีการเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ผสมกับวิธีการเชิงคุณภาพ โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Workshop) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน เพื่อนำไปสู่กระบวนการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทเฉพาะพื้นที่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครัวเรือนในหมู่บ้านน้ำออกฮูมีจำนวน 72 ครัวเรือน ประกอบด้วย ครัวเรือนยากจนมีจำนวน 49 ครัวเรือน และครัวเรือนพ้นความยากจนมีจำนวน 23 ครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเก็บข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจนและสภาพแวดล้อมของครัวเรือนยากจนด้วยแบบสอบถาม คือ ตัวแทนจากแต่ละครัวเรือน ๆ ละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 72 คน ประกอบด้วย ตัวแทนจากครัวเรือนยากจนมีจำนวน 49 คน และตัวแทนจากครัวเรือนพ้นความยากจนมีจำนวน 23 คน ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) แต่ในการลงสนามเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยปรากฏว่ามีตัวแทนจากครัวเรือนยากจนมาเพียงจำนวน 30 คน เพราะต้องเดินทางข้ามแม่น้ำมาจึงมีความยากลำบากในการเดินทาง และมีตัวแทนจากครัวเรือนพ้นความยากจนมาเกินมากกว่าเพราะอาศัยอยู่ในใจกลางหมู่บ้านมีจำนวน 23 คน จึงรับไว้จำนวน 30 คน เท่ากัน ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างตัวแทนครัวเรือน

บ้านน้ำออกสูงจึงเป็น 60 คน ประกอบด้วยตัวแทนจากครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และตัวแทนจากครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน จำนวน 60 คน ประกอบด้วย ตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน แต่มาประชุม ได้จริงจำนวน 24 คน ตัวแทนครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน แต่มาประชุมได้จริง จำนวน 10 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนครัวเรือนจำนวน 34 คน

ขั้นตอนในการวิจัย

เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนในการ ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์สภาพแวดล้อมของครัวเรือนยากจน

ขั้นตอนที่ 3 สร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน

ขั้นตอนที่ 4 ยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน

โดยการศึกษาแต่ละขั้นตอนมีวิธีการศึกษาและกระบวนการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ในแต่ละขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือน ยากจนและปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน ซึ่งแบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ชั้น ประกอบด้วย

ชั้นที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากเอกสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ ครัวเรือนพ้นความยากจน เช่น จากเอกสารของห้องการพัฒนาชนบทและลบล้างความ ยากจน ระดับศูนย์กลาง ระดับแขวงคำม่วน ระดับเมืองบัวละพา สปป.ลาว เอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้ามาประกอบ

ชั้นที่ 2 หลังจากนั้นนักวิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อประกอบ การศึกษาบริบทเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือน พ้นความยากจน เพิ่มเติม โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม

กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และตัวแทนของครัวเรือน
 พ้นความยากจนจำนวน 30 คน หมู่บ้านน้ำออกสุ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว
 และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญภาครัฐที่เกี่ยวข้องพร้อมด้วยผู้นำชุมชนจำนวน 5 คน
 โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants)
 รวมทั้งสิ้นจำนวน 65 คน

ขั้นที่ 3 จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสองส่วน (ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2)
 มาวิเคราะห์ให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้น
 ความยากจน โดยการวิเคราะห์เนื้อหาออกมาเป็นข้อมูลรวมเชิงบรรยาย และทำออกมา
 เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ต่อจากนั้น แดกกรอบแนวคิดของการวิจัยออกมาเป็น
 แบบสอบถามถูกต้องสมบูรณ์และผู้วิจัยนำแบบสอบถามถูกต้องสมบูรณ์เสนอต่อประธาน
 กรรมการที่ปรึกษา และกรรมการที่ปรึกษา ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามถูกต้อง
 สมบูรณ์ลงไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับตัวแทนของครัวเรือนหมู่บ้านน้ำออกสุ มีรายละเอียด
 ขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ตัวแทนของครัวเรือนหมู่บ้าน
 ยากจนหมู่บ้านน้ำออกสุ มีตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และตัวแทนของ
 ครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 60 คน เมืองบัวละพา แขวง
 คำม่วน สปป.ลาว โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามแบบเลือกตอบจำนวน 2 ชุด ได้แก่

2.1.1 แบบสอบถามครัวเรือนยากจน (Questionnaire)

2.1.2 แบบสอบถามครัวเรือนพ้นความยากจน

(Questionnaire)

2.2 การสัมภาษณ์ (Interview) ได้แก่

2.2.1 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยเป็น
 การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

2.3 การสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีดังนี้

3.1.1 ศึกษาจากทฤษฎี แนวคิด เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.1.2 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือ

3.1.3 ผู้วิจัยดำเนินการร่างแบบสอบถาม โดยนำประเด็นที่ได้ศึกษามาจัดหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.1.4 นำร่างแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อประธาน กรรมการที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขความครอบคลุม ของเนื้อหาแบบสอบถาม

3.1.5 ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามกลับมาปรับปรุงแก้ไขตาม คำแนะนำของประธานกรรมการที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษา

3.2 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.1 จากนั้นผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยคัดเลือก ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป หลังจากนั้นผู้วิจัยนำกลับมา ทำการปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะมา และผู้วิจัยนำร่าง แบบสอบถามเสนอต่อท่านประธานกรรมการที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้แบบสอบถามถูกต้องสมบูรณ์ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

3.2.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.2.1.2 ดร.ปภัสนสร เขียวปัญญา นักวิชาการอิสระ

3.2.1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติดา บุปผา อาจารย์ ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

3.2.1.4 นายแก้วละคร วรสาร รองหัวหน้าห้องว่าการปกครอง แขวงคำม่วน เขียวชาญการแก้ไขความยากจน แขวงคำม่วน สปป.ลาว

3.2.1.5 นายบุญจัน ไช้ปัญญา หัวหน้าแผนกกิจกรรมและป่าไม้ แขวงคำม่วน เชี่ยวชาญการแก้ไขความยากจน แขวงคำม่วน สปป.ลาว

3.3 พิจารณาเพื่อหาค่าความสอดคล้องและความตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัด คือ ค่า IOC (Index of Items Objectives Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการวัดได้ ซึ่งผลประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญค่าความสอดคล้องข้อคำถามเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ถือว่าทุกข้อใช้ได้

3.4 ปรับปรุงแก้ไขประเด็นแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 การสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนยากจน 7 ด้าน ผู้วิจัยร่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ด้วยการใช้ผลการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและข้อมูลพื้นที่เบื้องต้นที่สรุปเป็นปัจจัย 7 ด้าน เมื่อร่างแบบสัมภาษณ์แล้วได้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.6 การสร้างแนวทางการสนทนากลุ่มเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนยากจน 7 ด้าน มีวิธีการเช่นเดียวกับการร่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ดูแบบสอบถามการวิจัย แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แนวทางการสนทนากลุ่ม ที่ใช้ได้ที่ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงท่านเจ้าเมือง (นายอำเภอ) เมืองบัวละพา หัวหน้าห้องกรกิจกรรมและป่าไม้ เมืองบัวละพา และผู้ใหญ่บ้านเมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาวเพื่อขอความร่วมมือให้ตัวแทนหมู่บ้านยากจน คือ หมู่บ้านน้ำออกฮู ซึ่งต้องการตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 49 คน และตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 23 คน ร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และผู้เชี่ยวชาญภาคีรัฐที่เกี่ยวข้องพร้อมด้วยผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน มาให้การสัมภาษณ์เชิงลึก

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเอาแบบสอบถามประกอบกับการลงพื้นที่เพื่อศึกษาบริบทเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน ที่หมู่บ้านน้ำออกฮู โดยต้องการตัวแทนของครัวเรือน

ยากจนจำนวน 49 คน และตัวแทนของครัวเรือนพื้นความยากจนจำนวน 23 คน แต่ปรากฏว่ามีตัวแทนจากครัวเรือนยากจนมาเพียงจำนวน 30 คน เนื่องจากมีความยากลำบากในการเดินทาง และมีตัวแทนจากครัวเรือนพื้นความยากจนมาเกินมีจำนวน 23 คน จึงรับไว้ให้มีจำนวน 30 คนเท่ากัน เนื่องจากเดินทางมายังสถานที่เก็บข้อมูลได้สะดวก

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้จัดประชุมกลุ่มตัวแทนครัวเรือนหมู่บ้านน้ำออกสู่ออกจำนวน 60 คนเพื่อจัดการสนทนากลุ่ม โดยใช้แนวทางการสนทนากลุ่มเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนยากจน

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้จัดการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญภาครัฐที่เกี่ยวข้องพร้อมด้วยผู้นำชุมชนจำนวน 5 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ หัวหน้าห้องการแผนการและพัพพันต่างประเทศชั้นศูนย์กลาง 1 คน รองหัวหน้าห้องการปกครองแขวงคำม่วน 1 คน หัวหน้าแผนกกลีกรรม-ป่าไม้และพัฒนาชนบทแขวงคำม่วน 1 คน เจ้าเมืองเมืองบัวละพา 1 คน (นายอำเภอ) นายบ้านน้ำออกสู่ออก 1 คน (ผู้ใหญ่บ้าน) เจ้าหน้าที่คณะพัฒนาชั้นหมู่บ้าน 1 คน

4.3 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามทั้งหมด พร้อมทั้งข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ได้แก่ การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพื้นความยากจน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากวิธีแบบผสานจนกว่าจะได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์รอบด้าน เพื่อให้มีความสอดคล้องกับเฉพาะพื้นที่

5.2 เรียบเรียงและจำแนกข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตามประเด็นต่าง ๆ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนาให้ได้ปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพื้นความยากจน

5.4 นำผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยนำมาจัดเรียงลำดับความสำคัญของแบบสอบถามและลงรหัส แล้วประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งดำเนินการ ดังนี้

5.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ

5.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน ว่ามีปัจจัยใดที่ควรได้รับการแก้ไขและมีความเป็นไปได้ในการแก้ไขและจำเป็นต้องแก้ไข เมื่อรู้คำตอบที่ชัดเจนแล้วก็เอาตัวปัจจัยที่ส่งผลมาก ๆ นั้นมาเป็นประเด็นที่จะต้องนำไปสู่กระบวนการสร้างเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป และเพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจนให้ถูกต้องตามเป้าประสงค์ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน
อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน
อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน
อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน
อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน อยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด

5.4.3 การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน ตามความคิดเห็นของครัวเรือนยากจน และครัวเรือนพ้นความยากจน เมืองบัวชะพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว จำแนกตามความเป็นจริง

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์สภาพแวดล้อมของครัวเรือนยากจน

ภายหลังเมื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจนและปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน ในขั้นตอนที่ 1 แล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ด้วยการใช้เครื่องมือในการทำ SWOT Analysis มีวิธีดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมการ ได้แก่ 1) หนังสือเชิญกลุ่มตัวอย่าง 2) กำหนดการนัดหมาย วัน เวลา สถานที่กับกลุ่มตัวอย่าง และ 3) เอกสารประกอบการประชุม

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติการ ได้แก่ นำประเด็นจากศึกษาปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน ในการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่ 1 ตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และกลุ่มที่ 2 ตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน มารวมกันระดมความคิดเห็นในการวิเคราะห์และสังเคราะห์สภาพแวดล้อมของครัวเรือนยากจน โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายใน (จุดอ่อน จุดแข็ง) และสภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาส ภัยคุกคาม)

ขั้นที่ 3 สรุป สภาพแวดล้อมของครัวเรือนยากจนจากการทำ SWOT Analysis ของกลุ่มที่ 1 ตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และกลุ่มที่ 2 ตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน

1. กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนทั้งสิ้น 60 คน ได้แก่ ตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทำ SWOT Analysis ด้วยการประชุมเชิงปฏิบัติการกับตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 60 คน เพื่อวิเคราะห์หาสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อครัวเรือนยากจนและปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน และเขียนรายงานตามความเป็นจริงของข้อมูลที่ผู้วิจัยค้นพบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำหนังสือถึงผู้นำชุมชน เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเวทีประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Workshop) และเชิญตัวแทนหมู่บ้านนำออกสู่ประกอบด้วย ตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และตัวแทนของครัวเรือนพ้น

ความยากจนจำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 60 คน เข้าร่วมเพื่อนำเสนอข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน เพื่อจะได้ค้นหายุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจนด้วยตัวของเขาเอง หลักการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้วิจัยคืนข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ให้กับพื้นที่

3.2 จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เอกสาร และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการจัดเวทีประชุม การบันทึกภาพและเสียง

3.2 จัดเตรียมความพร้อมของทีมงานวิจัย กำหนดผู้ดำเนินการผู้จัดบันทึก

3.3 ให้ที่ประชุมจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อครัวเรือนยากจนและปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน นั้นว่ามีปัจจัยใดที่มีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนที่จะได้รับการแก้ไขปัญหาก่อน-หลัง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ในการทำ SWOT Analysis ที่ได้จากกลุ่มที่ 1 ตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน และกลุ่มที่ 2 ตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน จากหมู่บ้านน้ำออกฮู

4.2 ผู้วิจัยสังเคราะห์สภาพแวดล้อมของครัวเรือนยากจน และครัวเรือนพ้นความยากจน เป็นข้อมูลรวมโดยการเขียนเชิงบรรยายสภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็ง จุดอ่อน) และสภาพแวดล้อมภายใน (โอกาส ภัยคุกคาม)

4.3 นำผลสรุปข้อมูลรวมจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน จากการทำ SWOT Analysis มาสู่กระบวนการสร้างเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ฉบับร่างต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 สร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน

นำผลข้อมูลรวมจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อครัวเรือนยากจนและปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน จากการทำ SWOT Analysis มาสร้างเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว มีขั้นตอนการดำเนินการจัดเวทีประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Workshop) ดังนี้

1. การดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

(Participatory Workshop)

ขั้นที่ 1 การเตรียมการ

- 1.1 ทำหนังสือขออนุญาตถึงท่านเจ้าเมือง (นายอำเภอ) และประสานงานกับผู้นำชุมชน เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเวทีประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีเรือนให้พ้นความยากจน
- 1.2 การกำหนดหัวข้อการประชุม ประเด็นเกี่ยวกับความเป็นมาของการจัดทำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีเรือนให้พ้นความยากจน
- 1.3 วางแผนการประชุม เวลา สถานที่ ขั้นตอนต่าง ๆ ในการดำเนินการ
- 1.4 การจัดวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เอกสาร ข้อมูล หนังสือเชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 1.5 จัดเตรียมความพร้อมของทีมงานวิจัย กำหนดผู้ดำเนินการผู้จัดบันทึก

ขั้นที่ 2 การดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

(Participatory Workshop)

- 2.1 คั้นข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 ให้กับพื้นที่และระดมความคิดเห็น อภิปรายผลต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง โดยมีประเด็นสำคัญ 2 ประเด็น ดังนี้
 - ประเด็นที่ 1 ผู้วิจัยนำเสนอผลสรุปจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์รวมเกี่ยวกับสภาพปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ต่อที่ประชุม
 - ประเด็นที่ 2 ระดมความคิดเห็น (Brain Storming) เพื่อค้นหาแนวทางที่เหมาะสมในการทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว โดยการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด คือ ตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน จำนวน 30 คน แต่มาประชุมได้จริงจำนวน 24 คน และตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจน จำนวน 30 คน แต่มาประชุมได้จริงจำนวน จำนวน 10 คน รวมตัวแทนของครัวเรือนจำนวน 34 คน และผู้เชี่ยวชาญภาครัฐที่เกี่ยวข้องพร้อมด้วยผู้นำชุมชนจำนวน 21 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 55 คน

2.2 ให้ที่ประชุมจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน ว่ามีปัจจัยใดที่มีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน ควรจะได้รับการแก้ไขปัญหาก่อน-หลัง

2.3 จัดบันทึกประเด็นปัจจัยที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน เรียงไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

2.4 ในส่วนของการดำเนินกระบวนการวิเคราะห์ศักยภาพของครัวเรือนยากจน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ศักยภาพแบบ SWOT Analysis โดยแบ่งครัวเรือนยากจน และครัวเรือนพ้นความยากจน พร้อมด้วยผู้เชี่ยวชาญภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และผู้นำชุมชน ออกเป็นสองกลุ่มเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ และในแต่ละกลุ่มนั้นจะแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 7 คน ถึง 8 คน เพื่อสนทนากลุ่ม ระดมความคิดเห็นเพื่อนำเสนอปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และสภาพแวดล้อมภายในที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน (จุดแข็ง จุดอ่อน) ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อครัวเรือนยากจน และสภาพแวดล้อมภายนอกที่ทำให้ครัวเรือนพ้นความยากจน (โอกาส ภัยคุกคาม)

2.5 นำข้อมูลจากผลการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่ดำเนินการวิเคราะห์ศักยภาพของครัวเรือนยากจนและครัวเรือนพ้นความยากจน (SWOT Analysis) มาวิเคราะห์ตามวิธีการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ เปรียบเทียบข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด เป้าหมาย กลยุทธ์ มาตรการแผนงาน และโครงการ

ขั้นที่ 3 สรุปยุทธศาสตร์การพัฒนา

3.1 ได้ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจนเมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ฉบับปรับปรุงเบื้องต้น

3.2 นำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว เสนอต่อประธานกรรมการที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมเบื้องต้น และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามการเสนอแนะมา แล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

2. กลุ่มตัวอย่าง

ตัวแทนของครัวเรือนยากจนจำนวน 30 คน แต่มาประชุมได้จริงมีจำนวน 24 คน และตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจนจำนวน 30 คน แต่มาประชุมได้จริงมีจำนวน 10 คน รวมตัวแทนครัวเรือนหมู่บ้านนี้ออกสุ่มจำนวน 34 คน และผู้เชี่ยวชาญ

ภาคีรัฐที่เกี่ยวข้องพร้อมด้วยผู้นำชุมชนจำนวน 21 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 55 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

- 2.1 ท่านเจ้าเมือง (นายอำเภอ) เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว 1 คน
- 2.2 หัวหน้าห้องว่าการปกครองเมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว 1 คน
- 2.3 นายบ้าน (ผู้ใหญ่บ้าน) เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว 1 คน
- 2.4 คณะพัฒนาชนหมู่บ้าน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว 1 คน
- 2.5 สามองค์การจัดตั้งมหาชน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว จำนวน 3 คน
- 2.6 รองหัวหน้าห้องว่าการปกครองแขวงคำม่วน สปป.ลาว
1 คน
- 2.7 หัวหน้าห้องการศึกษาธิการและกีฬา เมืองบัวละพา
แขวงคำม่วน สปป.ลาว 1 คน
- 2.8 ผู้บริหารโรงเรียนประถมและคุณครู เมืองบัวละพา
แขวงคำม่วน สปป.ลาว จำนวน 2 คน
- 2.9 หัวหน้าห้องการสาธารณสุข เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว 1 คน คุณหมอและพยาบาล ประจำโรงพยาบาล เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว จำนวน 2 คน
- 2.10 ผู้ประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชนของแขนงพัฒนาชนบท
แผนกกิจกรรมและป่าไม้ แขวงคำม่วน สปป.ลาว 1 คน
- 2.11 หัวหน้าห้องการกิจกรรมและป่าไม้ เมืองบัวละพา
แขวงคำม่วน สปป.ลาว 1 คน
- 2.12 หัวหน้าห้องการโยธาธิการ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว 1 คน
- 2.13 หัวหน้าห้องการแผนการและการลงทุน เมืองบัวละพา
แขวงคำม่วน สปป.ลาว 1 คน

2.14 หัวหน้าห้องการอุตสาหกรรมและการค้า เมืองบัวสะพา
แขวงคำม่วน สปป.ลาว 1 คน

2.15 หัวหน้าห้องการแถลงข่าววัฒนธรรมและท่องเที่ยว
เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว 1 คน

2.16 พระสงฆ์ เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว จำนวน
1 รูป

2.17 ตัวแทนของครัวเรือนยากจน หมู่บ้านน้ำออกฮู จำนวน
24 คน

2.18 ตัวแทนของครัวเรือนพ้นความยากจน หมู่บ้านน้ำออกฮู
จำนวน 10 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Workshop)
และแบบบันทึกการประชุม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้กลุ่มตัวอย่าง นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่โดย
ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตท่านเจ้าเมือง (นายอำเภอ) เพื่อดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ
แบบมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน
เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว

4.2 ภายหลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการ
การสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน เมืองบัวสะพา แขวงคำม่วน
สปป.ลาว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลที่ได้จากการดำเนินประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม
เกี่ยวกับการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน เมืองบัวสะพา
แขวงคำม่วน สปป.ลาว มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ มาเรียบเรียงจัดทำ
เป็นหมวดหมู่/ ประเภท โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 ยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การดำเนินการในขั้นตอนที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อยืนยันยุทธศาสตร์
การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ที่พัฒนาขึ้น
มีความเหมาะสม โดยการแจกแบบสอบถาม

1. กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 55 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
ซึ่งผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวกันเหมือนขั้นตอนที่ 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม
ความคิดเห็นเพื่อยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนา 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ
เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา
และประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้พ้นความ
ยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ร่างแบบสอบถามยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือนให้
พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับกรอบ
แนวคิดที่ผู้วิจัยออกแบบไว้

3.2 นำแบบสอบถามยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือน
ให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ที่สร้างขึ้นปรึกษากับคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาในเบื้องต้น

3.3 นำแบบสอบถามยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือน
ให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ที่ผ่านการพิจารณาจาก
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ ก่อนนำไปเก็บรวม
รวบข้อมูลจริง

3.4 นำร่างแบบสอบถามยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือ
ให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ที่ผ่านการพิจารณาจาก
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปปรับปรุงแก้ไขไปหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา
(Content Validity)

3.5 การหาคุณภาพของแบบสอบถามยืนยันยุทธศาสตร์
การพัฒนาครัวเรือให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว โดยใช้
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเพื่อหาค่าความสอดคล้องและความตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด คือ
ค่า IOC (Index of Items – Objectives Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า
0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการวัดได้ ลักษณะของ
แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ สอดคล้อง (+1) ไม่สอดคล้อง
(-1) และไม่แน่ใจ (0) ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาค่าความสอดคล้องจำนวน 5 คน ชุดเดียวกัน
กับขั้นตอนที่ 1

3.6 ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ
เกี่ยวกับการยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา
แขวงคำม่วน สปป.ลาว มีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อถือว่าใช้ได้

3.7 นำแบบสอบถามยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนาครัวเรือให้
พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบของเนื้อหา ก่อนจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการแจก
แบบสอบถามด้วยตนเอง และส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยได้ทำการติดตาม
แบบสอบถามภายในระยะ

2 สัปดาห์หลังจากส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามยืนยันยุทธศาสตร์
การพัฒนาครัวเรือให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว

5.2 นำแบบสอบถามยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีรเอนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ที่เก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ในส่วนการแปลความหมายโดยให้ระดับคะแนนตามวิธีของเรนซิสลิเคอร์ท (Rensis Likert Method) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2550, หน้า 101)

ระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีรเอนให้พ้นความยากจนอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีรเอนให้พ้นความยากจนอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีรเอนให้พ้นความยากจนอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีรเอนให้พ้นความยากจนอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีรเอนให้พ้นความยากจนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ในการแปลความหมาย

4.51 – 5.00 หมายถึง คะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง คะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง คะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.50 หมายถึง คะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง คะแนนความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ยืนยันยุทธศาสตร์การพัฒนานครวีรเอนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 3.50) ถือว่าใช้ได้

ในการศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนานครวีรเอนให้พ้นความยากจน เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สปป.ลาว แต่ละขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้เสนอตามลำดับดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย